

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
Sts.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

V LEPEM sončnem dopoldnevu smo imeli v nedeljo, 25. junija 2006, telovsko procesijo s praznovanjem 15. obletnice državnosti naše domovine Slovenije. Iskrena zahvala predsednikom ter članom vseh slovenskih društev: SD Melbourne, SD Ivan Cankar iz Geelonga, SD Planica, SD St. Albans in SD Jadran za postavitev oltarjev ter sodelovanje in seveda celotnemu občestvu. Slišal sem veliko odmevov in vsi so izredno pohvalni. Bilo je zares prijetno vzdušje ob petju našega cerkvenega pevskega zbora ter moškega okteta Zven iz Črnuč, podgrajskih faranov in vsega občestva. Prav tako zahvala nosilcem bander in križa, otrokom za sipanje cvetja in vsem za zbrano sodelovanje. Posebno poslanico nam je za to priložnost namenil predsednik osamosvojitvene vlade RS g. Lojze Peterle, sedaj poslanec v evropskem parlamentu. Z občutkom jo je prebral pevec okteta Janez

Perko, Lojzetov prijatelj (objavljena je bila v junijskih Mislih, stran 4). Hvala društvu sv. Eme, ki je po programu v dvorani pripravilo kosilo za vse in hvala Slavku Koprivniku za igranje na harmoniko. **Pevci okteta Zven** so izredno lepo sodelovali pri procesiji: pri prvem oltarju pred domom matere Romane so ob dvigu zastav zapeli slovensko himno ter nato še slovenske domoljubne pesmi pri vseh petih postajah. Po končani procesiji pa so nam v dvorani pripravili še nepozaben koncert. Tako smo, mislim, slovesno počastili Jezusa, ki v Najsvetejšem zakramentu prebiva med nami, in tudi praznik naše domovine Slovenije. Že v maju pa smo imeli tudi v duhu 15. obletnice slovenske državnosti odlično glasbeno skupino s Heleno Blagne, ansamblom Ave, harmonikarjem Robertom Goterjem in Vinkom Šimekom - Jakom Šraufcigerjem. Oktet Zven pa sestavljajo: Jure Munda, Franci Kosem, Robert Golob, Boris Škrlec, Janez Perko, Jože Miklavčič, Jurij Božič in Vinko Jager, ki je tudi umetniški vodja. Hvala vam, možje!

Prvo nedeljo v juliju smo praznovali naše žegnanje v čast svetima bratoma Cirilu in Metodu, zavetnikoma naše cerkve in našega občestva. Razmišljali smo, kako rastemo in kakšni smo kot občestvo. Po deseti maši smo se še posebej povesečili v dvorani ob dobrotah skupne mize. Hvala za izredno velikodušnost, ki ste jo pokazali.

Pri oltarju na vrhu stopnic, ki ga je postavil klub Jadran, so zapeli podgrajski farani in oktet Zven.

Folklorna skupina Iskra je pričela z rednimi vajami v torek, 4. julija, ob 7. uri zvečer v Kew. Folklorne pleske poučujeta Draga Gelt in Michelle Fistrič. Redne vaje so ob torkih ob 7. uri zvečer. Prosimo pa vse tiste, ki imate doma gorenjsko narodno nošo in je ne potrebujete, da bi jo podarili misijonu, ki že ima bogato zbirko noš, za katero vestno in odgovorno skrbi Anica Smrdel, vendar je to še premalo za nastope malo večje folklorne skupine. Anica in Toni Vrisk sta podarila dve narodni noši, Veronika Seljak iz Geelonga pa otroško narodno nošo. Prisrčno se jim zahvaljujemo.

Na tretjo nedeljo v juliju sta za družinsko kosilo naredila okusne domače krvavice **Oto in Cilka Baligač** iz St. Albansa in dobiček namenila za našo cerkev. Iskrena zahvala za trud, prizadevanje in dar. Marija in Lojze Kerec sta plačala novo omarico v zakristiji, ki jo je naredil Bernard Brenčič, Franc Rozman pa nam je kupil in oblikoval železno mrežo, ki jo bomo namestili na izpostavljenih delih Baragovega doma, da bomo vsaj nekoliko zavarovali stavbo pred golobi. Ob žegnanju smo prejeli 210 kuvertic s skupno vsoto \$5,525. Zahvala vsem dobrotnikom, ki z delom in darovi podpirate naš

Marija Valetič iz Werribee.

Cilka Baligač

bodo učenci Slomškove šole, ki se pridno pripravljajo, folklorna skupina Iskra in še drugi, ki se pripravljajo za nastop na slovenskem koncertu v Sydneyu. Po programu bo sledila pogostitev, ki

misijon. Koncem junija smo prejeli račun za zavarovanje Personal Accident – Voluntary Workers in pa Public Liability, skupaj \$4,492.86. (od 30.06.2006 do 30.06.2007). Saj sami dobro veste, da takšna pošta z računi prihaja pogosto v hišo, kaj šele v tako veliko hišo, kakor je slovensko središče!

Letos bo minilo že tudi pol stoletja, kar je pokojni pater Bazilij prišel v Avstralijo in v Padua Hall (septembra 1956), ki ga je potem izprosil za slovenski misijon in hostel ter preimenoval v Baraga House. **Tretjo nedeljo v avgustu, 20. avgusta**, se bomo tega še posebej spomnili med družinskim kosilom v dvorani, **slišali glas p. Bazilija** in si ogledali kakšen spomin, ki je posnet na filmski trak. Na to nedeljo so še posebej povabljeni Baragovci – nekdani stanovalci v Baragovem domu. Izrekli bomo pa tudi priznanje naši knjižničarki Mariji Oppelt Oppelli za njeno 30-letno delo v knjižnici.

Zadnjo nedeljo v avgustu, 27. avgusta, bomo obhajali **očetovski dan**, teden pred samim praznovanjem. Nastopili bodo učenci Slomškove šole, ki se pridno pripravljajo, folklorna skupina Iskra in še drugi, ki se pripravljajo za nastop na slovenskem koncertu v Sydneyu. Po programu bo sledila pogostitev, ki jo pripravlja ekipa, ki stoji za pripravo poti v Sydney, zato bo ves dobiček namenjen za plačilo poti za nastopajoče.

Letošnji 32. slovenski mladinski koncert bo zadnjo soboto v septembru, 30. septembra 2006, v dvorani slovenskega misijona v Merrylandsu v Sydneyu. Na pot se bomo odpeljali z avtobusom v četrtek, 28. septembra in se v nedeljo, 1. oktobra, pozno zvečer vrnili domov.

Po nedeljski maši v St. Albansu, 9. julija 2006, je p. Ciril blagoslovil sadiko stare vinske trte ob balinišču društva. Slavko Blatnik je s člani in prijatelji posadil sadiko najlepše rož'ce.

Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. Prvi avtobus je že poln, sedaj bi radi napolnili še drugega. Prijavite se čimprej!

LOJZE JERIČ je naredil mozaik v spomin na sestro Nano Nagle ter kongregacijo Presentation sester, ki so v župniji sv. Pavla v Endavour Hills začele s katoliško šolo. Šolo v tej župniji obiskujeta Mathew in Natalie Bratina. Nadškof dr. Denis Hart je mozaik blagoslovil 20. julija 2006 po sveti maši. Čestitamo Lojzetu za odlično delo, ki ga je poklonil šoli. *(Fotografija je na strani 43).*

POROKA: Grant Matthew THOMSON, sin Donalda Tasmana Thomsona in Coral Anne Griffin, rojen 01.07.1970 v Melbourne in Anne Maree BOLE, hčerka Petra Bole in Marije Radivo, rojena 04.09.1978 v Melbourne. Priči sta bila Leigh Thomson in Melissa Devers. Sv. Ciril in Metod, Kew, 24.06.2006. Čestitamo!

Trta bo rastle, pravi Slavko Blatnik.

ODŠLI SO:

ANTON BARBIŠ, rojen 13.05.1933 v vasi Šembije pri Ilirski Bistrici, je umrl v Monash Hospital v Claytonu 19.06.2006. V Avstralijo je prišel leta 1954. Poročil je Italijanko Mimo iz Sicilije. Sedemnajst let je delal v Nissanu v Claytonu. Bolan je bil na pljučih. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Jožefa v Springvale 23.06.2006 ter nato pogreb na Springvale pokopališču. Zapušča ženo Mimo, hčerko Ivano (40 let) in sina Joe-a (36 let) z družinama ter brata Jožeta Barbiša z ženo Zoro in družino v Melbourneu.

ALOJZ LAVRIČ, rojen 02.12.1927 v vasi Loški potok, je umrl v Melbourneu 21.06.2006. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Margareth Mary v Brunswicku 24.06.2006 ter nato pogreb na Northern Memorial Park pokopališču v Fawknerju. Zapušča ženo Angelo, sina Dušana z ženo Jano roj. Gajšek ter sina Branka z ženo Marijo, ki je po rodu iz Italije. Družina se ga spominja kot prijaznega in skrbnega moža in očeta.

ANGELA BIŠČAN r. BRENCIČ, rojena 04.09.1932 v vasi Podlipa pri Vrhniki, je umrla v Melbourne Hospital 22.06.2006. V Avstralijo je prišla januarja 1958. Leta 1960 se je poročila z Brankom Biščanom iz Samobora. Zapušča moža Branka, sina Toma, ki je poročen in hčerko Mary, v Melbourneu brata Bernarda in Franca Brenčič, v Sloveniji pa tri brate: Janeza, Štefana in Toneta ter sestro Minko Kogovšek – vsi živijo na Vrhniki. Angela je bila živo povezana s cerkvijo Our Lady of Perpetual Succour and St. Andrew v Hamptonu, kjer še vedno mašujejo po tridentinskem obredu v latinskem jeziku. Tam je bila tudi pogrebna maša 28.06.2006 ter nato pogreb na Fawkner pokopališču. V sredo, 28. junija 2006, je ob 10. uri dopoldne v Royal Melbourne Hospital umrla **MARCELA BOLE roj. GEC**. Na tretjo nedeljo v juniju, 18. junija, je bila še pri maši v Kew ter na kosilu, kjer smo ji nazdravili za njen 92. rojstni dan, ki ga je imela prav tisti

dan. Na praznik Srca Jezusovega, 23. junija, je pri polni zavesti prejela zakrament svetega maziljenja. Marcela je bila rojena 18.06.1914 v Šepuljah pri Sežani. O njenem življenju sta pri pogrebu spregovorili njeni hčerki Neva in Danila, kar objavljamo na naslednjih straneh. Marcela je bila vedno polna življenjskega optimizma in srčne dobrote. Njena velika ljubezen je bila slovenska beseda, zložena v pesem z rimo. In ko se je srečevala z dogajanjem v slovenski skupnosti, je vse to rada prelila v poezijo. Tako je zbrala svoje pesmi v svojih treh pesniških zbirkah: Kraški izlivi - 1984, Iz Krasa po svetu – 1989 in Kraški odmevi – 1991 in jih izdala v samozaložbi: »Kraški odmevi iz Avstraliije zvenijo / na Kras, v vinograde, kjer trte rodijo. / V kraških odmevih pišem od tu in tam, / v seznam rada tudi novice dam,« je zapisala v posvetilu svoje tretje knjige Kraški odmevi leta 1991. Pisala je vse do nekaj dni pred smrtjo. Naše Misli so večkrat objavile njeno pesem. Naj bo sedaj naša Marcela zares nebeška marelja, kakor je nekoč zapisal p. Bazilij. Molitve za pokojno Marcela smo imeli v naši cerkvi v Kew 04.07.2006, ter nato naslednji dan pogrebno sveto mašo in pogreb na Keilor pokopališču. Isti dan je bila maša tudi v Šepuljah, kjer je bil Jože Štolfa in Marcelini sorodniki. V slovo so pri pogrebni maši spregovorili hčerki Neva in Danila, vnukinja Linda v angleščini, Stanko Penca v.d. predsednika SD Melbourne v imenu društva, kajti Marcela je bila zelo rada na slovenskem hriščku na Elthamu; Helena Leber, Saša Čeferin, Meta Lenarčič, Ivan Lapuh ji je zložil pesem; sožalje in spomin nanjo so v pismu poslali častni generalni konzul za NSW Alfred Breznik, Stanka Gregorič iz Maribora, Draga Gelt, Vika Gajšek iz Queenslanda. Namesto cvetja na grob sta hčerki namenili darove za naš dom matere Romane. Zbralo se je \$1865. Družini pokojne Marcele in vsem darovalcem se iskreno zahvaljujemo za plemenito gesto.

FRANC ŽERJAV, rojen 23.12.1919 v Pleskovici pri Dutovljah, je umrl v domu starejših v Yarraville 28.06.2006. V tem delu Melbourne, v tem domu, je živel dve leti in 4 mesece. Imel je operacijo na pruhu, ki pa ni uspela. Že pred dvema letoma je bil po bolnišnicah Footscray in Sunshine. Kot 12-leten deček je Franc odšel v Trst, kjer se je izučil za mizarja. Zapušča hčerko Nevo poročeno Bikkell ter hčerko Sandro, žena Duša roj. Gorup je pokojna že 12 let. Njena sestra Marta (Marija) Zibera živi v Melbourne. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Augustine v Yarraville 04.07.2006, pogreb pa na Altona Memorial Park pokopališču.

JOHAN KLEMENŠEK, rojen 14.05.1922 v Solčavi v Zgornji Savinski dolini očetu Jožefu in materi Ani, v družini 13 otrok, od katerih so 4 še živi, je umrl 28.06.2006 v Sunshine Hospital. V Avstralijo je prišel leta 1949 z ženo Trudy (Edelraud) in hčerko Ingrid. Pogrebno slovo je bilo 04.07.2006, sledila je kremacija v krematoriju v Altoni North. Zapušča hčerko Ingrid, vnuke

Jason, Nicole in Suzy, pravnuka Moniko in Paige. Njegov sin Stan je že pokojen, prav tako tudi žena Trudy, ki je umrla 20.02.2006.

FRANC POZVEK, rojen 15.05.1922 v vasi Dolnji Slavič na Goričkem, je umrl 03.07.2006 v Glen Waverley na svojem domu. V Avstralijo je prišel skupaj z Maksom Hartmanom 29.07.1950 na švedski ladji Anna Salem. Bil je prekmurski luteran, a se je poročil v katoliški cerkvi v Coburgu s Heleno. Pogrebna maša je bila v katoliški cerkvi St. Lenard's church 11.07.2006 na Glen Waverley ter nato pogreb na Springvale pokopališču.

ALOJZ ŠKABAR, rojen v družini 9 otrok 19.06.1927 v vasi Temnica pri Novi Gorici, je umrl v Broadmeadows Palliative Care 06.07.2006. Leta 1953 se je v Trstu poročil z Marijo roj. Stantič iz Temnice. V Avstralijo je prišel leta 1954. Pogrebno slovesnost smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Glenroyu 10.07.2006 ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Zapušča ženo Marijo in sina Andrewja z ženo Kim Sue, vnukinji Lydio (8 let) in Tatjano (5 let). Sin John (Milko) je umrl ob rojstvu, leta 1960. Brat Franc živi v Kopru, sestra Milka Rogelja pa v domu starejših v Novi Gorici.

SUZANA MATINO r. VADNAL, rojena 17.09.1964 v Melbourne, je umrla nenadoma, zadeta od srčne kapi, na domu njenega očeta Emila v Keilorju, 10.07.2006, kjer je živela po ločitvi od moža Ralpa, s katerim imata sinova Luka (14 let) in Daniela (11 let). Pred 20 leti ji je umrla mama, kar jo je zelo prizadelo in pa letos še teta Ljuba Vihtelič (+03.04.2006). V veliko oporo ji je bil brat Jože z ženo Joeanne in hčerkama Ashley (14 let) in Kathy (11 let). Zanj žalujejo strica Ivan Vadnal in Mario Vihtelič z družinama ter teta Draga Vadnal z družino. Molitve zanj smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu 16.07.2006, naslednji dan pa pogrebno sv. mašo v cerkvi St. Peter's v Keilor East ter nato pogreb na Keilor pokopališču.

ALOJZ VERKO, rojen 21.05.1940 v vasi Sv. Duh pri Dravogradu, v družini 9 otrok, Alojz je bil četrti, je umrl 12.07.2006 v Freemasons Hospital v Melbourne za rakom na prostati. Ob njegovi postelji sta bili žena Josipa in hčerka Diana. Prejšnji dan smo bili zbrani ob njegovi postelji v molitvi in podelitvi sv. maziljenja. Tam je bil tudi njegov brat Franc z ženo Olgo, ki živi v Rowville. Pri 16 letih je Alojz odšel v Zagreb, kjer se je izučil za mizarja. Pri 20 letih je preko Avstrije odšel v Avstralijo, kamor je prišel leta 1961. Štiri mesece je živel v Bonegilli ter nato v Baragovem domu v Kew. V decembru 1963 se je poročil z Josipo Lovrič iz Crikvenice. Leta 1969 se je rodila hčerka Diana. Alojz je vse svoje življenje delal kot mizar. Molitve zanj smo imeli v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights 18.07.2006 ter naslednji dan prav tam pogrebno sv. mašo in nato pogreb v mavzoleju pokopališča Keilor.

IVANKA BOBEK r. VRH, rojena 30.03.1915 v Šembijah pri Ilirski Bistrici, je umrla 13.07.2006 v

Sunshine Hospital, kjer sem jo po slovenski sv. maši drugo nedeljo v juliju, 9. julija, tudi mazilil. Leta 1941 se je na Reki poročila z Josephom Bobkom (+1988). V Avstralijo so prišli leta 1950. Tu je več let delala v tekstilni industriji. Leta 1964 ji je umrl sin Alfred. Pogrebno mašo je daroval Fr. O'Reilly v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu 19.07.2006 (isti dan smo imeli pogreb Alojza Verka). Pokopana je bila na Footscray pokopališču. Tam sta pokopana tudi njen sin in mož. Zapušča sina Petra z ženo Marijo in sinom Markom (18 let).

FRANC RAFAEL ROLIH, rojen 17.10.1929 v vasi Ratečevo Brdo pri Ilirski Bistrici, kot drugi od štirih otrok Alojza in Elene Rolih. Pri 11 letih je bil Franc priča, ko so v njegovi vasi pobili 16 talcev in med njimi je bil tudi njegov oče. To mu je pustilo posledice vse življenje. Kmalu po poboju so požgali tudi vas. Franc, njegova mati in dve sestri so bili preseljeni v kamp v Italijo. Po končani vojni so se vrnili domov. Delal je pri stricu, nato služil vojsko v Makedoniji. Leta 1956 je na ladji Aurelia prispel v Avstralijo. Najprej je delal v severnem QLD na poljih sladkornega trsa. Pozneje se je preselil v Morwell, kjer je State Electricity Commission iskal delavce. Leta 1965 si je kupil zemljišče, kjer si je postavil hišo, ki mu je bila dom vse do smrti 15.07.2006. Leta 1976 se je poročil z Vicki v cerkvi sv. Pavla v Sunshine West. Oba sta rada prihajala k slovenski sveti maši v Morwell. Franc je kljub vsem prizkušnjam življenja ostal trden v veri in v zadnjih dneh življenja ga je obiskalo več duhovnikov. Sam je dolga leta obiskoval bolne in starejše. Okrepljen s svetimi zakramenti je odšel v Očetovo hišo.

ANA TANŠEK, rojena leta 1949 v Celju, je umrla 12.07.2005 (lani) v St. Kildi. Poročena je bila z Davidom (Darkom) Tanškom. V Avstralijo je prišla iz Nemčije kot trgovska potnica. Zapušča moža Davida, sina Petra, hčerko Tanio, brata v Dalmaciji in Davidovega očeta Franca. Kremirana je bila v Springvalu. **p. Ciril**

ZAHVALA

Ob izgubi moža, očeta, starega očeta in brata ALOJZA VERKO bi se radi prav iz srca zahvalili vsem prijateljem in znancom za lepe tolažilne besede in za pomoč v težkem času. Vsem, ki ste se ga spomnili v molitvi in ga spremljali na njegovi zadnji poti v tako lepem številu, se prav lepo zahvaljujemo. Posebna zahvala patru Cirilu za vso pomoč in skrb, za obisk v bolnišnici, za molitev rožnega venca in za daritev svete maše ter lepe tolažilne besede.

Ko oglasi se mehka melodija zvonov, ko zarja večerna pobarva prostrano nebo, tiho takrat misli zbežijo v spomine, v mladost in skrite želje, v molitev in iskreno prošnjo.

Dragi Alojz, počivaj v miru Božjem.

Žena Josipa, hčerka Diana z možem Johnom in hčerko Isabelo ter brat Franc z ženo Olgo.

Pokojni Marceli Bole

Draga, ljuba naša mama Marcela!

Kot cvet si dozorela - vsaka doba ima svoj čas. Po treh letnih časih pride mraz. Mraz je, ker tebe ni, to nas vse zelo boli.

Mama je rojena v Šepuljah pri Sežani na Krasu 18. junija 1914 kot hčerka pokojne Justine Žvab in Petra Geca. Po domače se je pri njih reklo pri Čotkovih. Čotkova družina je bila verna, delavna in skrbna. Mama Justina je postala pri enaindvajsetih letih vdova z malim otrokom Janezom. Po nekaj letih se je poročila s Petrom in imela sta pet otrok: štiri hčerke - Ljudmilo, Pavlo, Marcelo in Emo. Po desetih letih sta imela še zaželjenega sinčka Ludvika, katerega je Marcela rada pazila. Tri letno punčko Marcelo je napadla krava, jo nabadla z rogovi ter ji raztrgala lice. Peljali so jo domov. Ko jo je njena mama zagledala vso krvavo, je v obupu začela jokati. Ko je Marcela videla objokano mamo, je takoj utihnila. V Tomaju so ji avstrijski vojaki zašili lice.

Že mala je bila korajžna deklica. Oče Peter jo je imel posebno rad. Imela je njegovo veselo naravo ter veselje do verzov. On je svoje pesmi tudi pel. V šoli se je vedno odlikovala, bila je vedno najboljša v vseh predmetih. Hodila je v šolo k sestram v samostan v Tomaju, prve tri razrede v italijanščini, druge v slovenščini. Že kot mlado dekle je bila zelo delavna. Lotila se je vsakega dela, posebno spretna je bila v ročnih delih. Na binkošno nedeljo leta 1939 se je poročila s Silvestrom Boletom. Bil je na dopustu iz italijanske vojske v Calabriji. Po poroki je Silvester moral takoj nazaj v Calabrijo. Stanovanje sta imela v Šešljanu pri Trstu. Leta 1940 se je v težkem porodu rodila hčerka Neva. Zaradi bombardiranja v temi. Ko je Silvester prvič videl Nevo, je rekel Marceli, da ji za tako majhno dete ne bi bilo treba iti v bolnišnico. Marcela je imela domotožje po mami. Šla je domov, kjer je ostala do konca vojne. Danila se je rodila leta 1944 v Šepuljah na domu pri maminih starših. Tudi pri tem porodu ni bil oče Silvester prav vesel. Rekel je, da bi dal petsto lir, če bi imel sina.

Marcela je v času vojne prestala veliko strahu. Težko je bilo brez moža z dvema majhnima otrokoma. Začela je šivati in se lotila vsakega dela. Njeni otroci niso imeli pomanjkanja. Nikoli niso bili lačni. Še igrache jim je sama delala. Marcela je večkrat pripovedovala, kako je pomagala italijanskim vojakom. Razdala je več civilnih oblek moža Silvestra ter z njimi preoblekla vojake, ki so bežali domov iz vojne. Bila je vedno usmiljena do vseh. Po končani vojni se je leta 1946 preselila na Opčine pri Trstu. Tudi tam je šivala za druge ljudi. Ljubila je glasbo ter veselo družbo. Silvester je imel delo pri civilni policiji Svobodnega tržaškega ozemlja. Leta 1955 je v Trstu postalo nemirno. Silvester se je bal, da bo izgubil službo. Prijavil se je za odhod v Avstralijo, ne da bi to povedal ženi Marceli. Ko je bila prošnja za Avstralijo

Mama!

odobrena, je Marcela z družino morala zapustiti rodno zemljo v sedmih dneh. Odpluli smo 15. avgusta 1955. V Avstralijo smo prispeli na ladji Toscana 20. septembra 1955. Tudi v Avstraliji je redno delala do 57. leta starosti. Rada se je pridružila upokojencem, kjer je imela veliko veselja.

Marcela je napisala svoj prvi spis že leta 1955, tipkati pa je začela leta 1978 - sama se je naučila uporabljati pisalni stroj. Pisala je spise in verze. Preveč imen bi bilo, če bi hotela naštetiti vse ljudi, ki so ji pomagali na več načinov. Žal nam bi bilo, če bi koga pozabili. Vsem se v Marcelinem imenu zahvalimo.

Mama je pisala govore v slovenskem društvu Melbourne in jih namenila tudi ministrom. Skoraj vse je v verzih. Pošiljala je svoje spise na vse strani. Napisala in izdala je tri knjige: Kraški izlivi, Iz Krasa po svetu, Kraški odmevi ter Od tu in tam (ta četrta knjiga še ni bila izdana). Sodelovala je na treh slovenskih taborih. Napisala je, da »zavedni Slovenci živimo v tujini, to naj vedo v naši lepi domovini«.

Pater Bazilij je napisal pesem o nebeški mareli. Vsak od nas prav dobro ve, čemu služi marela. Poslušajte vrstice te - njih želja naj vas združi, čemu marela služi: Boletova Marcela – nebeška je marela!

Le dolgo še naj poje, ubira strune svoje ter zlo od nas odbija, v ljubezen nas ovija. Bog živi Te Marcela, nebeška Ti marela!

Marcela je zelo rada recitirala svoje poezije na odrih. Rada se je udeleževala mladinskih koncertov. Redno je hodila k sveti maši v cerkev sv. Cirila in Metoda v Kew. Sodelovala je pri vseh akcijah za gradnjo doma matere Romane. Pisala je za slovenske radijske oddaje na radiu 3 ZZZ in SBS. Rada je pisala za revijo Misli ter časopis Vestnik. Vedno je bila vesela v družbi upokojencev Slovenskega društva Melbourne na Elthamu.

Marcela je imela veliko operacij, je pa vse do svojih 87 let še skrbela zase in za svojega moža Silvestra. Leta 2002 je šel oče v dom Villa Del Sole, mama pa leto dni za njim. Tam sta imela zelo lepo oskrbo. Zadnjih pet let je mama preživela veliko časa po bolnišnicah. Veliko je trpela, je pa vse do konca skrbela za moža. Bog se jo je končno usmilil in jo poklical k sebi ter jo rešil trpljenja. Naj počiva v miru Božjem skupaj z vsemi pokojnimi sorodniki in prijatelji. **Žaluoja hčerka Neva z družino.**

Prišel je dan, ko moraš vzeti slovo od tega sveta.

Moja ljuba, draga mama! Nisem čakala te novice, mislila sem, da boš ozdravela, kot si vsakokrat doslej. Imela si mnogo operacij in si vedno bila korajžna in potrpežljiva. Ko sem prišla v bolnišnico, so mi povedali, da si že mrtva. Te krute novice nisem hotela sprejeti. Bog Te je poklical, prepričana sem, da ima gotovo kakšno delo zate v nebesih.

Mama, hvaležna sem Ti in zelo ponosna, da si Ti bila moja mama. Takih mater, kot si bila Ti, jih je malo na svetu.

Večkrat sem premišljevala, da Ti naša družina ni dovolj počastila, kakor si bila vredna. Danes pa Ti moram pri tem slovesu osebno povedati: Hvala za vse, kar si storila za nas! Hvala za prelepe pesmi, ki si nam jih darovala. Tvoje pesmi naj odmevajo v domači kraj in vse do tja, kjer živijo Slovenci. Čestitamo Ti za tri pesniške zbirke, ki si jih ustvarila iz čiste ljubezni do slovenske besede. In še četrto si napisala, a ta ni bila natisnjena.

Odkritosrčno Ti povem, da si Ti bila rojena pesnica. Če Te je kdo vprašal za kaj napisati, si imela naslednji dan že napisano. Vedno si bila nasmejana in prijazna. Rajši si napravila za druge, kot da bi čakala, da drugi napravijo za Tebe.

Učila si nas poštenosti: Kar napraviš za druge, to Ti daje vrednost, ne kar napraviš samo za sebe. Ne želeli slabega svojim bližnjim, kar ne želiš sebi.

To bomo ohranili v toplem spominu za vekomaj in povedali s ponosom našim dragim vnučkom.

Spominjam se leta nazaj, ko sem živela s Teboj kot mlado dekle. Naša sprejemna soba je bila polna punčk, ki si jih Ti zašila in jaz sem Ti jih prodala po tovarnah in s tistim denarjem si kupila pohištvo za sprejemno sobo. Pridno si delala v tovarni in zvečer si šivala, da si prihranila denar za odplačevanje dolga na hišo.

Ob sobotah, ko sem prišla domov z dela, si me vprašala: 'Hočeš počistiti hišo in jaz ti bom zašila obleko?' Vedno sem bila lepo oblečena. Delavci so mi rekli "Here comes the Darrod's girl." Tudi poročne obleke si Ti zašila meni, Nevi ter vnukinji Ingrid.

Hčerki Danila in Neva spremljata pokojno mamo Marcela.

Rože iz papirja si nas učila delati. Spomnim se časa, ko so na Elthamu v klubu krasile dvorano. Tudi ptičke iz testa si delala, da so krasili božična drevesca. Toliko bi še lahko govorila o Tebi, pa mi beseda zastaja!

Jaz in vsa družina Te bomo zelo pogrešali. Joško je šel na Tvoj rojstni kraj Šepulje naročit sveto mašo za Tvojo dušo.

V vinogradu Božjem Ti želim mir, tam, kjer je za vse končan prepir. Naj Ti bo lahka avstralska zemlja.

Zbogom mama, nikoli ne boš pozabljena!

Tvoja hčerka Danila z družino

Nona Marcela,

You will always be remembered to us as a joyful and loving person. Your arms were always open for a kiss and a hug. You loved nothing more than the company of others and to laugh and joke together.

You are a special person with a wonderful spirit. When you were present you would light up the room and lift everyone's spirits. You were wonderful to be around. Your heart was full of goodness and kindness and you were always positive and complimentary. From you we have learnt so much, to live life to the full.

Nona, thank you for being who you are. We love you and are very proud of you and will always cherish you in our hearts.

Grand daughter Linda Štolfa

Nekaj besed v slovo Marceli Bole, slovenski ženi s Krasa. Doživela je 92 let in živela jih je vse do zadnjega polno – z dobro voljo in pesmijo.

Bila je najbolj priljubljena osebnost naše slovenske skupnosti. Ni bilo pomembne proslave in obletnice, ki je ona ne bi oživila s svojo prisotnostjo in recitacijo pesmi, v kateri je na svoj način proslavila slavnostni dogodek.

Marcela je bila v prvi vrsti in predvsem izredno dober človek. Za vsakogar je imela prijateljski pozdrav in dobro besedo. Vsem je rada pomagala in se razdajala v besedi in dejanju. Iz nje je dihala dobra volja do sočloveka.

Bila pa je še, iz dna svojega srca – Slovenka. Ljubila je slovensko besedo in z njo je proslavljala vse, kar je lepega v življenju – ljudje, narava, dežela, praznovanja. Velika želja je bila v njej – vse to lepo izpovedati v slovenskem jeziku ter v harmoniji verzov in rim. Marcela je doživela dosti

težkega v svojem življenju: vojno, pomanjkanje, izgubo in izselitev. Nekaj jo je bolelo prav posebno – in sicer, da so ji okoliščine odrekle šolanje v slovenskem jeziku. Zato je do konca svojega življenja poskušala nadoknaditi in si prisvojiti, kar ji je odrekel tujec. Predvsem pa je vse, kar jo je doletelo v življenju, pozdravljala s pogumom in veselim izzivom: Tukaj sem. To sem jaz. Kaj mi pa kdo more.

Marcela Bole je slovenski skupnosti desetletja oživila praznike in slovesnosti s svojimi pesmicami, ki so bile polne smeha, življenjske ljubezni in gorečega navdušenja. Nismo si niti mogli predstavljati prireditve, na kateri ne bi na odru izpovedala svojih misli in čustev. Zapustila nam je dragocen spomin. Za nas, ki smo jo poznali in pozdravljali vsako njeno recitacijo v dobri volji in smehu, bo ostala v živem spominu in - vedno med nami.

Počivaj in sanjaj svoje lepe sanje tam nad oblaki, kjer je tvoj pravi dom, draga Marcela!

Saša Čeperin, Melbourne VIC

NAGROBNICA

Zbogom, zbogom oče, mati,
zbogom celi svet,
zbogom žlahta, sestre, brati,
jaz moram odletet.

V tej temni mrzli zemlji
trohnelo revno bo telo,
a duša moja nad oblaki
sodni dan čakala bo.

Tromba Božja bo zapela,
bo napočil sodni dan,
združila se bo družina cela,
potok solz bo dokončan.

Glas zvona naj zapoje,
prebije smrti pajčolan,
da slišim zvona zvoke,
predno grem na drugo stran.

Dan, - dan, - dan, - dan, - dan...

Marcela Bole

Zares, lepa si, Slovenija moja!

Avstralski Slovenci na potovanju po Sloveniji in Evropi.

Že nekaj uspešnih potovanj je za nami, zato ni bilo potrebno veliko premišljevat, ko je Stanko Prosenak zašepetal, da je naslednje potovanje v okviru Lovske in ribiške družine Slovenskega društva Melbourne v Slovenijo in njene sosednje države. Takoj se je bilo treba prijaviti, v nasprotnem slučaju bi lahko zamudila. Kar za poln avtobus se nas je zbralo, 48 potnikov, za več ni bilo mesta. Izpeljati tak izlet za toliko ljudi ni lahko, vendar smo bili prepričani, da bo Stanko to spet brez dvoma uspel. Ni nas razočaral. Odlična organizacija, zelo pester, zanimiv in zabaven program, pri katerem je v Sloveniji pripomogla tudi turistična agencija Sajko iz Slovenske Bistrice. K zanimivostim našega potovanja so dodali še znani posamezniki iz Slovenije.

Z velikim navdušenjem in veselimi srci smo se podali na pot 25. maja. V Kew je pred odhodom zmolil z nami za srečno potovanje in varno vrnitev ter nas blagoslovil pater Ciril. Letalo Malaysian Airlines je poletelo do prve postaje. Ustavili smo se za eno noč v Kuala Lumpur in si naslednji dan ob štiri urni vožnji z avtobusom ogledali mesto, njene parke, muzeje, znameniti Petronas Twin Towers in nekoliko doživeli utrip tega mesta, čistočo in počasen tempo. V popoldanskih urah je bil čas za nakupovanje, osebni sprehod ali počitek. Presenetilo me je veliko število motorjev; ti potrebujejo manj mesta za parkiranje. Polet proti Dunaju je trajal skoraj 12 ur - do dvanajst tisoč metrov visoko nad zemljo in kakih 800 km na uro.

Na letališču na Dunaju nas je pričakal nasmejani in vedno razpoloženi vodič Tomaž Onič. Z modernim avtobusom smo se zapeljali proti Sloveniji preko zelene, lepo urejene Avstrije. Ob pesmi Lepa naša domovina smo prekoračili mejo v Slovenijo, ne da bi se cariniki ali policisti na meji kaj več zmenili za nas, z nekoliko zadržanim nasmehom so nam pomahali, da lahko gremo naprej. Malo čez mejo se je eden od potnikov spomnil, da je v restavraciji v Avstriji pozabil torbico, v kateri je imel kamere in potni list. Nekaj telefonskih klicev in že je Tomaž dobil odgovor, da je torbico našel poštenjak in jo predal blagajni. To je naslednji dan prinesel v Ljubljano osebno lastnik turistične agencije Sajko iz Slovenske Bistrice,

Milan Sajko. Vožnja preko Maribora do Ljubljane je bila zelo prijetna, saj so nekateri potniki bili spet na slovenskih tleh prvič po več desetletjih. Ustavili smo se v Slovenski Bistrici, kjer nas je pred lokalno gostilno pričakal g. Milan Sajko in nam v imenu svoje agencije izrekel prisrčno dobrodošlico. Pripravil nam je lepo presenečenje z domačo glasbo, narezkom in dobro kapljico. Dodatno nas je s šampanjcem gostila družina Vilme in Jožeta Sekulec – Vilma je sestra Stanka Prosenaka. Počutili smo se zares prijetno in pozabili smo na utrujenost dolgega potovanja. Ranemu popoldanskemu prihodu v Ljubljano je sledilo obilno kosilo, nato pa nekatere že srečanje s svojci, preden smo zvečer prav sladko zaspali.

V nedeljo zjutraj smo začeli s panoramskim ogledom Ljubljane, ko so bile ulice še prazne. Ogledali smo si rimski zid, stolno cerkev, tržnico, Tromostovje, frančiškansko cerkev, se sprehodili po Prešernovem trgu, starem delu mesta, Cankarjev dom, pokopališče Žale in se vozili po vseh večjih in pomembnejših ulicah, da lahko rečemo: spoznali smo Ljubljano, saj nam je Tomaž ves čas pridno opisoval vse, kar smo videli in nas seznanjal z zgodovino mesta. Mimo Ivančne gorice in Višnje gore smo se podali na ogled Stične. Obiskali smo rojstni dom Josipa Jurčiča na Muljavi. Naslednji dan smo se podali na Gorenjsko,

najprej na Brezje, kjer je pater Miha Vovk daroval posebno mašo za nas in naše družine. Zapustilo nas je sonce, odslej nas je spremljalo oblačno in nekoliko hladnejše vreme skoraj do konca turneje. Ko pomislim na vročino naslednjih tednov, je bilo to na srečo, ker bi bilo potovanje ob taki vročini za številne v naši skupini prenaporno. Bled je zares čudovit kraj, ni čudno, da ga kličejo biser Slovenije. Tudi v deževnem vremenu je čudovit. Kako naj pozabimo na kremšnite, ki smo si jih tukaj zaužili, da so se kar topile v ustih. Potem vzpon na grad, s čolnom čez naravno jezero, ki je en kilometer široko, dva km dolgo in do 31 m globoko, na otok do cerkvice, ob vrnitvi nazaj pa smo v čolnu peli pesmice ob spremljavi našega veslača. V Vrbi, s cerkvijo sv. Marka, smo si ogledali rojstno hišo dr. Franceta Prešerna, kjer obstajajo še nekateri originalni predmeti pohištva. Hiša je bila sicer zaradi požara nekoliko obnovljena. Že smo v Kranjski Gori, spet očarljiv turističen svet na območju Triglavskega narodnega parka. Kakšna škoda, da je deževalo, kako krasen bi bil sprehod po tem kraju. Med večerjo v hotelu Korona nas je popestril ansambel z domačimi melodijami, da smo lahko zaplesali, druge je zvalila igralnica.

Zaradi slabega vremena nam ni uspelo čez Vršč, zato smo morali v Italijo in nato preko Predela spet v Slovenijo mimo Mangarta, Julijskih Alp, skozi Bovec in Kobarid. Očaral nas je svet s slikovito ostrimi skalnatimi vrhovi, v dolinah pa lepe vasi. Še koliko lepše bi bilo ob sončnem dnevu! Pomislili smo tudi na rojake, katere je pred leti doletela tragedija zemeljskega plazu. V Kobaridu je sledil ogled muzeja prve svetovne vojne in obširna razlaga dogodkov iz soške fronte. Po ozkih in vijugastih cestah smo se vozili proti Goriškim Brdom, očitno ne mislečimi na promet 21. stoletja. Pri kmečkem turizmu Štekar smo bili bogato pogoščeni z okusno domačo hrano in kozarčki domačih vin kot n.pr. sivi pino, sauvignon in kabarnet. Strmi teren daje tukaj vinogradništvu svoj pečat. V tem kraju raste tudi veliko češenj, marelic, oljk in sliv. Vožnja preko solkanskega mostu skozi Novo Gorico, po avtocesti po Vipavski dolini mimo Ajdovščine in Vipave nas je pripeljala na Kras in v srednjeveško vas Štanjel na ogled starega gradu, sicer bolj razvaline, kar je posledica bombardiranja ob koncu druge svetovne vojne. Še le pred nekaj leti so ta grad začeli nekoliko obnavljati, zavedajoč se zgodovinskega pomena. Neroden zdrs je terjal svoje posledice. Eden naših potnikov nas je hitro za tem moral zapustiti za par dni, ker si je zvil nogo. Na srečo je iz teh krajev doma in so

mu pomoč lahko nudili sorodniki.

Kras je dežela terana in pršuta. Na programu je bil ogled pršutarne, opis postopkov, kako nastaja ta značilnost, kateri seveda veliko pripomore tukajšnje podnebje. Tisoče pršutov se je sušilo, čakalo na izvoz, nam pa so se cedile sline, vendar ne za dolgo, saj so nam v bližnji restavraciji dali pršut tudi poskusit. Bilo ga je več kot samo za pokušnjo, mislila sem, da bo en krožnik za vsako mizo, a je bil to krožnik za enega gosta, povrh tega pa še teran in domači kruh. Spet smo komaj dihali, dobro, da smo z avtobusom in so eni na poti proti Piranu kar zaspali, drugi pa spet postali bolj glasni in zgovornejši. Sedmi dan potovanja in nekoliko ugodnejše vreme je privabilo kar nekaj naših rojakov na sprehod po obali že pred zajtrkom. Po zajtrku pa peš v mestno jedro Pirana. V cerkvi sv. Jurija, grajena leta 1300, smo iskali tamkajšnjega duhovnika g. Zorka Bajca, vendar se je ta ravno tiste dni nahajal še v Melbourneu. Ta cerkev je trenutno v obnovi. Slikovit Tartinijev trg in njegova okolica sta nam dala občutek starinskega mesta, katerega v naših modernih mladih mestih v Avstraliji ne doživiš. Sledil je še krajši sprehod in klepet ob skodelici kave, preden smo se zapeljali ob obali na ogled Portoroža in marine, Izole in Kopra. Krasni turistični kraji z lepimi in vabljivimi plažami, trgovinami in hoteli. Zapustili smo obalo, saj smo si želeli ogledati in se podati v znamenite Škocjanske jame. Skoraj dve urni pohod po drsečih poteh in stopnicah je marsikateremu dvignil utrip srca. Čez 500 spolzkih stopnic in 2300m dolga temna pot je dodala svojo muko in nevarnost še posebno starejšim članom naše skupine, vendar

so jo premagali in ob koncu bili ponosni nad svojim uspehom. Utrujeni in navdušeni smo se nato v lokalni gostilni okrepčali ob krožniku mineštre ali vipavske jote. Kako je vse teknilo! Zaradi naravnih razlik, zaradi deroče reke Reka in velikih dvoran so mi Škocjanske jame veliko bolj všeč kot pa Postojnska jama, morda pa tudi zato, ker so mi bile te do sedaj nepoznane. Veliko več reklame je za Postojnsko jamo, ki jo letno obišče 350.000 obiskovalcev, Škocjanske jame pa obišče le 90.000 obiskovalcev, vendar pa okoliščine ne dopuščajo večjega obiska. Sledil je obisk Lipice, manjše vasi na Krasu, kjer je svetovno znana kobilarna lipicancev, ustanovljene leta 1580. Ti konji so krotki, potrpežljivi in vzdržljivi, v mladosti serec pozneje belec, primerni za dresuro. Ta čas imajo v Lipici 400 konjev. Šola za dresuro traja 3 do 4 leta, med 4 do 10 let starosti. Nato še postanek na Vrhniki, kjer smo obiskali rojstno hišo Ivana Cankarja, potem pa vožnja proti Dolenjski in dvodnevna nastanitev v Čateških toplicah. Od tam smo obiskali Otočec, kartuzijo Pleterje, kjer menihi dnevno 8 ur molijo, 8 ur delajo in 8 ur spijo, a nikoli več ne zapustijo svojega okolja, ko se enkrat dokončno odločijo za ta red. Tam smo zaužili tudi pletersko viljamovko, si ogledali etnografski muzej na prostem, šentjernejsko polje, grad Kostanjevico in galerijo znamenitih slik. V čateških toplicah pa smo si seveda privoščili nekaj oddiha in plavanja v bazenih. Kako čudovit je ta svet pod Alpami. V treh urah prevoziš z enega konca Slovenije na drugi konec, a se narava predrzno hitro spreminja. Občuduješ ravnine, že se pojavijo griči, gore, vinogradi, reke, potoki, gozdovi. Lepo ohranjene kmečke hiše, obdelane njive, travniki, vasice in mesta, pa tudi zapuščene njive in domačije, kjer ni več zaslutiti življenja – nekoga rojstna hiša.

Cesta nas pelje mimo Brežic, atomske elektrarne v Krškem, katera ima dovoljenje delovanja še do leta 2024 in naprej do Boštjana, kjer nas spet čaka še eno prijetno presenečenje. Starši Tomaževega dekleta so nam pripravili lep domači sprejem, presenečenje tudi za našega skrbnega vodiča. Pričakali so nas oblečeni v narodnih nošah s cvičkom, svežim domačim kruhom in seveda narodno glasbo,

da smo kar zaplesali in zapeli. Hvala vama, Cvetka in Maks Redenšek, ter vsej vaši družbi. Naprej smo se vozili preko Zidanega Mosta v Laško, kjer smo si ogledali tamkajšnjo pivovarno in z velikim zanimanjem občudovali, kako hitro so se polnile steklenice. Le kdo vse to spiše? Povedali so nam, da gre v izvoz le 22% proizvodnje, ostalo se proda doma. Ponudili so nam svoje pivo tudi v pokušino in moram priznati, da je kar teknilo tudi meni. Ob vsem občudovanju pa čas tako hitro beži in kilometri se kar nabirajo. Smo že v bližini Celja, kulturnega in gospodarskega središča Savinjske doline, na ruševinah celjskega gradu, visoko nad mestom, kjer se odpre krasen razgled nad mestom in okolico. Slišimo o tragični zgodovini celjskih grofov, ki so si z rodbinskimi zvezami pridobili moč in veljavo. Po uboju Ulrika II. leta 1456 je prišel večji del njihove posesti v roke Habsburžanov, ker je bil Ulrik brez potomcev. V Velenju se zapeljemo pred muzej premogovništva Slovenije. Presenečenj nikakor ni konec. Zagledamo televizijsko kamero. Pričakal nas je Rajko Djordjevič, ki je komaj nekaj časa pred tem bil v Avstraliji kot član ansambla Ave in direktor TV Velenje. Osebnost nam je izrekel dobrodošlico in nas lepo pozdravil v Velenju. Ob spremljavi harmonike in snemanju kamere smo vstopili v muzej, dobili knapovsko malico in si ogledali delovanje rudnika, se podali 180 metrov pod zemljo. Sledilo je snemanje za televizijo in intervjuji - vse to bi naj bilo zvečer na poročilih. Ta večer smo prespali na kmečkem turizmu v Šentanelu, bil je hladen deževni večer, a nas je takoj ob vstopu v domačijo obdala toplota ob požirku slivovke in spet ob glasu harmonike in prijetnem vzdušju godca in

njegovih vicev, tudi zapeli smo in zaplesali. Obilni in lepo servirani kmečki večerji je naslednje jutro sledil tudi enako bogat zajtrk. Zjutraj me je zbudilo mukanje krav, v hlevu so se oglašali in dajali gospodarju znamenje, da so lačni tudi prašiči, v bližini se je zaslilo petje ptic.

In zopet nazaj v Velenje, saj je tako želel Rajko Djordjevič. Želel je biti naš gostitelj. Pridružil se nam je na avtobusu in nas popeljal po mestu in nas

**Na Žalah smo našli
grob msgr. Stanka Premrla.**

seznanil z znamenitostmi tega lepo urejenega, po vojni zgrajenega kraja. Popeljal nas je na grad Šalek, tiste, ki jim je pešpot bila prenaporna, z avtobusom ni bilo dostopno, je g. Djordjevič zapeljal gor kar sam z svojim avtom, nato pa nas pogostil v gostilni Jezero z bogato obloženo mizo ob zvokih ansambla Bum. Zares se nam je posvetil, žrtvoval svoj čas in nas gostil. Še več je želel deliti z nami, vendar nas je v bližini Mute že čakal Dravski flos. Gospod Djordjevič, pristrčna vam hvala za vso vašo pozornost in nadvse nepričakovano gostoljubnost.

Med plovbo po Dravi so nas flosarji gostili z golažem in polento po že tako obilnem obroku v Velenju. Ne samo kilometri, tudi kilograme se nabirajo! Uživali smo v njihovem humorju ter razvedrilu in se počasi pomikali po reki. Popoldanskemu prihodu v Maribor je sledil ogled mesta: Slomškov trg in stolnica, seznanili smo se z življenjem bl. Antona Slomška in obiskali njegovo krasno kapelo s prekrasnimi vitraži, si ogledali Lent in staro trto, mestno jedro in pač vse, kar mesto turistu nudi. Maribor je drugo največje mesto v Sloveniji. **Med večerjo v hotelu Piramida se nam je pridružil s svojo prijetno ženo Sonjo humorist/pevec/napovedovalec Vinko Šimek (Jaka Šraufciger) - fotografija spodaj.** Oba sta bila aprila in maja letos na gostovanju v Avstraliji. Pridružila sta se še stara znanca, Zmago in Pavla Rafolt, ki sta svoj čas preživela kar več mesecev v Avstraliji. Gospod Šimek je povedal nekaj vicev in zapel posebno sestavljeno in uglasbeno pesem *Avstralski Slovenci na potovanju po Sloveniji in srednji Evropi*, to nam je tudi nato posnel na zgoščenko, saj smo prav vsi omenjeni v tej pesmi.

CD nam je že izročil ob naslednjem srečanju na Dunaju čez štiri dni. Kako hitro se dajo stvari urediti, če je volja in znanje. Hvala, gospod in gospa Šimek, za lep in trajen spomin na našo turnejo in srečanje v domovini. Naslednji dan še spet ogled mesta in ugotovitev, da v tem mestu še vedno čaka veliko stavb na svoje lastnike, da jih nato primerno uredijo, potem pa pot proti Ptuj, ogled najlepše urejenega in zanimivega gradu, v

lasti občine, kjer so vse sobe primerno okrašene. V Sloveniji je registriranih kar 600 gradov, to je veliko za tako majhno deželo.

Ozka vijugasta pot se nadaljuje skozi Veliko Nedeljo, Ormož, mimo jeruzalemskih vinogradov, Ljutomera, čez Muro v Prekmurje. V Filovcih smo si ogledali lončarstvo, v Ižakovcih še edini delujoč plavajoči mlin in vožnja po Muri, nato na otoku ljubezni zaužili ržen kruh, katerega smo si sami popekli nad ogljem, preden smo ga namazali z zaseko, česnom in zalili z medico ali šnopsom. Le kako bi mogli mimo Bogojine in Plečnikove znamenite cerkve s svojimi elegantnimi stebri, tlakovanimi tli in okrašene z lončarskimi izdelki. Prenočili smo v lepo urejenem prostornem hotelu Vivat v Moravskih toplicah - očitno novejša zgradba. Velika izbira krajevnih jedi za zajtrk kot ajdovi žganci, prežganka, zaseka, ajda in pa drugo, vse servirano v lončenih posodah, je pritegnilo kar nekaj pozornosti. Oči so bile bolj lačne kot naši želodci.

Še malo in čas je, da zapustimo Slovenijo. Prekoračili smo državno mejo z Madžarsko, kontrola potnih listov in sprehod policista po avtobusu, če smo pravi. Takoj opaziš razliko. Ni tistega ponosa za okolico, hiše so bolj neurejene, starejši avtomobili na cestah, očitno je standard tukaj nižji kot v Sloveniji, ni tiste prijaznosti. Nadvse me je presenetilo podajanje klobuka za dodaten prispevek povrh že plačanih vstopnin. Če nisi prispeval, si dobil surov pogled. Sama ravnina, le tu in tam kako gričevje. Zelo pomembno je kmetijstvo. Bograč je sicer bil zelo okusen, tudi vina so dobra. Vožnja skozi Heviz, Tihany, mimo Blatnega jezera

in degustacija vin v eni izmed kleti, kar šest vrst vin in to ne samo malo, da nas je kar zanašalo nazaj na avtobus. Budimpešta me je razočarala. Veliko sem slišala, kako čudovito mesto je to. Res bi lahko bilo lepo, ima čudovite zgradbe, mostove, reko Donavo, le da je zapuščeno in umazano od izpušnih plinov, da te kar zaboli srce. So pa nekatere stavbe že kar primerno obnovljene. Prevzame me misel, le kako so več stoletij nazaj vse to zgradili? Naš današnji tempo življenja nam kaj takega več ne dovoljuje, ker se nam preveč mudi. Ob večerji so nam v restavraciji predstavili še folklorne ples. Vsepovsod veliko razvedrila in žlahtne kapljice, da res ni bilo vzroka za kakršne koli pritožbe. Po prijetnem spanju spet paša za oči. Vsak dan toliko zanimivega, toliko lepega, da skoraj že dobiš vrtoglavico od vseh novo pridobljenih informacij in spoznanj. Očitno je na Madžarskem popularna bela tehnika Gorenje, saj smo se veliko srečevali s temi reklamami. Še čudovita cerkev sv. Štefana, parlament, ribiška utrdba, trg herojev itd. Le kako naj vse opišem v le nekaj stavkih. Še dolgo bom listala po dnevniku in si dopolnjevala s fotografijami ter obujala spomine na izredno zanimiv in poučen izlet po Evropi. Prizorišče ubogljivih konjev, vožnja na vozu po kmetiji in še in še.

Krasno mesto je Dunaj. Lepo urejena okolica in ponos Avstrijcev je v velikem nasprotju z Madžari. Spet kar dve noči v istem hotelu, kako prijetno, sicer smo se že kar privadili nositi kovčke z nami skoraj vsako

jutro in zvečer. Če želimo kaj videti, moramo malo žrtvovati samega sebe ali pa ostanemo doma! Številne vetrnice po Avstriji so me osebno zelo presenetile, posebno, ker mi v Avstraliji temu nekako nasprotujemo. Spet čudovit alpski in predalpski svet, le nekaj ravnine z najvišjim vrhom alp Grossglocknerjem z 3800 metri nadmorske višine.

Dunaj ima blizu dva milijona prebivalstva in je mesto dolge in pomembne zgodovine tudi za Slovence. Ogled dvorca Schonbrunn s številnimi sobami, katedrale sv. Štefana, vožnja z velikim kolesom in krasnim panoramskim ogledom mesta, grad Hofburg. Naj ne pozabim koncerta klasičnih melodij Mozarta in Straussa, sicer bi nekateri tukaj raje prisluhnili Avsenikom, drugi smo uživali vsak trenutek in bi še. Naj omenim, da je bil škof Jurij Sladkonja Slovenec, ustanovitelj pevskega zbora Dunajskih dečkov. Še sprehod po mestu in nakupovanje, da, nakupovanje. Vse premalo časa za ta užitek in srečanje s Sonjo in Vinkom Šimekom. Prinesla sta zgoščenke in steklenice sladkega za na avtobus. Vzljubila sem Dunaj, z lahkoto bi se prilagodila in živela v tem mestu brez težav.

Čas teče, je že 15. dan potovanja, a še vedno smo navdušeni. Vožnja po čudovitem, slikovitem delu bavarskih alp nas spet navdušuje. Ogled znamenite benediktinske cerkve in samostana v Ettalu in Melku. Čudovita vas Oberammergau, poznani zaradi predstavitve pasijona, kot zaobljuba zaradi bolezni in kuge v 16. stoletju. Vsakih deset let uprizorijo pasijon.

Vas ima zanimivo arhitekturo poslikanih hiš. Povzpeli smo se na grad Ludvika II., grad Neuschwanstein, katerega je zgradil in razkošno opremil in poslikal mladi vladar, brez ozira na potrebe državljanov. Tragično je umrl, star komaj 41 let, ne da bi v tem gradu kdaj živel. Bil je zelo samosvoj. Uro in pol vožnje po Dravi iz Krems do Spitz nam je nudila ogled vinogradov in sadjarstva ob reki Donavi in nato spet čez Tirol v Avstrijo

in večerni prihod v Innsbruck, obisk zabavnega tirolskega večera, kjer smo se kar dvakrat predstavili, sicer kot Slovenci in Avstralci ob koncu koncerta, ko so nastopajoči zapeli narodne pesmi prisotnih gostov tega večera. Naslednje jutro je bil vzpon na Bergisl, olimpijsko smučarsko skakalnico, od koder se nam je odprl razgled po mestu Innsbruck. Še ogled notranjosti mesta, zgradbo z zlato streho nad balkonom, katerega ozadje je poslikano s freskami in še druge številne raznolike stavbe in zanimivosti tega mesta. Peljemo se čez Europe Brucke, namreč Brenner Pass, najvišji viadukt, na katerem imajo celo Bungy Jump 192 m globok in že smo v južni Tirolski, kjer je veliko kmetij in spet krasno urejeno kolje. Država tukaj sofinancira in vzpodbuja, da ljudje ostanejo v teh krajih. Svet številnih viaduktov in tunelov in lepo speljana cesta proti Italiji, sicer mestu Bolzano, ki je po številu prebivalstva podobno Mariboru. Skoraj neopazno smo prekoračili mejo. Svet ogromnih ruševin gradov, ki nas spominjajo na bogato preteklost. Tukaj je že ugodnejše, toplejše podnebje. Ogled muzeja v tem mestu je nujno, da se srečaš s snežnim možem OETZI-jem, starim čez 5000 let, najdenim šele leta 1991. Njegovo truplo, presenetljivo lepo ohranjeno, je v prostoru -6 stopinj C, z 96-98% vlago. Utrujeni smo se namestili v hotelu in se nekateri podali po večerji v krasno urejen bazen in spa - ja, le šest se nas je ojunalo, drugi so sladko zaspali.

Bliža se konec turneje, kar nekako žalostno! Nedelja, osemnajsti dan potovanja. Vozili smo se po 150 km dolgi dolini proti Veroni, da vidimo Julijin balkon, amfiteater, zgrajen leta 44. To mesto slovi že iz drugega stoletja pred Kristusovim rojstvom. Vidnih je veliko rimskih ostankov. Zelo zanimiva je stara arhitektura, bogata in trajna značilnost gradnje. Benetke imajo spet svoj čar. Vožnja po kanalih z vaporettom na otok Murano in ogled izdelovanja barvnega stekla, ročno izdelano, ko je steklo ogreto do 1300 stopinj C, uporabljajo zelo malo orodja. Vajeniška doba traja od 10 do 15let. Prepozen prihod na trg sv. Marka nam je preprečil ogled cerkve, vendar smo se sprehodili do mostu Rialto po ozkih, vabljivih ulicah. Sreča, da smo imeli dobrega vodiča, v nasprotnem slučaju nam nebi uspelo priti nazaj na cilj. Ostalo mi bo v spominu, da sem tukaj za skodelico kave plačala 4.5 evrov, ali \$7.00, za kokakolo pa skoraj \$9.00. Vsaj lahko rečem, da sem pila kavo v tem romantičnem, idiličnem mestu. Mesto je zgrajeno na milijonih stebrov, ima nad 100 otokov, obstaja že iz 4. stoletja in je bila to beneška republika

1400 let, vse do leta 1897, ko jo je uničil Napoleon. Da je to turistični biser, dokazuje množično število vsakodnevnih radovednežev, med katere spadamo tudi mi. Danes nam je bilo prijetno toplo, konec je hladnega in deževnega vremena.

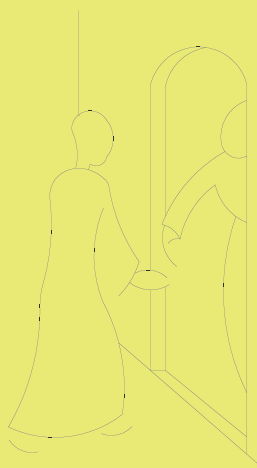
Zadnji dan skupnega potovanja. Malo smo že nestrpni zaradi srečanja s svojci in prihoda v rojstne kraje, istočasno nam bo žal po prijetni družbi. Pogrešali bomo eden drugega, vendar še vožnja do Ogleja (Aquileia), zgodovinskega naselja v severni Italiji iz leta 181 pred našim štetjem, sicer je to bila rimska kolonija. Še je videti ostanke foruma in grobnice, zelo je zanimiva tudi zgodovina cerkve, še posebno mozaična tla, ki slikovito prikazujejo svetopisemske zgodbe. Panoramski ogled Trsta in okolice s pristaniščem, od koder je marsikateri od nas zaplul v novo življenje toliko let nazaj. Na koncu pa še ogled gradu Miramare, grajenega med leti 1856 -1860. Gradil ga je Maksimilijan III., mlajši brat Franca Jožefa. Grad ima originalno pohištvo, pisarna je v obliki ladijske kabine, iz katere je krasen pogled na morje. Lepo urejeno kamnito območje ob obali je idealno za sončenje in plavanje. Že zagledamo slovenske hribe, bliža se državna meja in spet prihod v Slovenijo.

V gostilni Grahor v Danah pri Sežani je bil kraj našega slovesnega poslovnega kosila. Nekateri smo se od tod podali k svojcem, drugi so nadaljevali pot še naprej, eni vse do Maribora.

Po pregledu dnevnika ugotavljam, kaj vse nam je turneja nudila. Uvidevam, da smo resnično lahko hvaležni Stanku Prosenaku za ves njegov trud in delo s pripravo, da smo bili čim bolj zadovoljni. Ni nam bilo potrebno neprestano segati v denarnice, saj so bile vključene vse vstopnine, vsi prevozi, polet, prevoz s prvovrstnim avtobusom, vsa kvalitetna prenočišča, razvedrila, obilni zajtrki, kosila ali večerje, ponekod kar oboje, in še tu in tam malice ter dobra kapljica. Odlično pripravljen, prijazen in vedno nasmejan vodič Tomaž Onič je poskrbel, da nas je seznanil z vsemi znamenitostmi in pomembnosti obiskanih krajev. Res, zelo veliko smo pridobili in še več videli. Tudi šofer Marko Jamšek je bil zelo prijazen fant in vedno pripravljen pomagati, predvsem pa odličen šofer. Prevozili smo nad 4000 kilometrov. Še veliko bi imela za napisati, a potem bi že nastala knjiga.

Prisrčna hvala prav vsem, ki ste na kakršen koli način doprinesli k še enem odličnemu potovanju. Hvala, sopotniki, za prijateljestvo in lepo vzdušje.

Anica Markič, Melbourne VIC

prijatelji za vedno
friends forever

32nd ANNUAL SLOVENIAN CONCERT
SATURDAY, SEPTEMBER 30 2006

friends forever
friends forever

KONCERT BO V **SOBOTO, 30.9.2006**, V DVORANI SLOVENSKEGA VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA V MERRYLANDSU **OB 4.00 POPOLDNE**.

V **NEDELJO, 1.10.2006, OB 9.30 BO SV. MAŠA** V NAŠI SLOVENSKI CERKVI SV. RAFAELA.

VSI, KI ŽELITE SODELOVATI, IZPOLNITE PRIJAVNICO IN JO POŠLJITE PO POŠTI, FAKSU ALI PO E-POŠTI (E-MAIL) NA NASLOV SLOVENSKEGA VERSKEGA IN KULTURNEGA SREDIŠČA SV. RAFAELA NAJKASNEJE DO 10. SEPTEMBRA 2006: **PO BOX 280, MERRYLANDS NSW 2160**.

THE CONCERT WILL BE HELD AT THE SLOVENIAN CULTURAL AND RELIGIOUS CENTRE ST. RAPHAEL, MERRYLANDS, **ON SATURDAY, 30TH SEPTEMBER, 2006 AT 4.00 PM.** – **ON SUNDAY, 1ST OCTOBER, 2006, HOLY MASS** WILL BE CELEBRATED AT THE ST. RAPHAEL'S SLOVENIAN CHURCH IN MERRYLANDS.

THOSE, WHO WISH TO PERFORM IN THE CONCERT, MAY LODGE THE COMPLETED ENTRY FORM AT THE SLOVENIAN RELIGIOUS AND CULTURAL CENTRE OF ST. RAPHAEL

HVALA IN – SE VIDIMO!

THANK YOU AND – SEE YOU!

P. DARKO ŽNIDARŠIČ

POIZVEDUJEMO

ALOJZ KOSTANJEVEC, rojen 27.04.1941 v kraju Sv. Jakob (Slovenske gorice), v Avstralijo je pripotoval leta 1966 (poizvedba se opravlja na prošnjo njegovega brata Milana Kostanjevca iz Maribora). **SANCOVICH** ali **SANCO RAFFAELE** ali pa **SANKOVIC RAFAEL**, rojen je bil v Istri, zaselek Pinezici (takratna občina Vodnjan), dne 28.11.1927. V Avstralijo je po pripovedovanju odšel 1946 leta. Od takrat je bil na obisku v Istri le enkrat (leta 1989 oziroma 1990). Njegov poslednji znani naslov je bil: 138 Elizabeth Street, Coburg, Victoria 3058 (poizvedba se opravlja na prošnjo nečakinje iskane osebe, gospe Marije Slana (Švabičeva ulica 3, SI-1000 Ljubljana, tel.: 0011 386 1 2838390).

V zvezi s poizvedbama vljudno naprošamo, če bi kdorkoli imel kakšno koristno informacijo o navedeni osebi, da to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo poskrbelo za nadaljnjo seznanitev.

Božena Forštnarič, Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri

Beyond Slovenia and new team

Australian wheat farmers on Sydney airport, with Lolita Zizek from Austrian Airline, on the way to Slovenia. They will visit Slovenian farmers in Prekmurje region, Bled, Ljubljana, Postojna Caves and Lipicaner cradle

Hello and welcome ....

IMPULSE TRAVEL GROUP is delighted to be given the opportunity to work closely with Lesley Blefari and Florjan Auser of Beyond Slovenia to promote your beautiful homeland not only to Australian travellers but to any prospective traveller who wants to explore and enjoy the many pleasures Slovenia has to offer. Last week I had the honour of meeting your country's most enthusiastic advocate - Mr Alfred Breznik, Honorary Consul for Slovenia. You are very fortunate to have such a dedicated representative and I look forward to working with Alfred to promote Slovenia to Australian travellers.

The Impulse Travel Group, was established in 1989 and offers you and your loved ones the professional services of an award-winning, friendly travel agent, dedicated to providing personal service and the best available travel deals to Slovenia and beyond. With over 175,000 fare changes per day .. on over 100,000 scheduled airline flights ... with more than 25,000 car rental locations ... and over 122 million hotel rooms – you need the services of Impulse Travel to get you to your destination quickly, comfortably and with the least amount of hassle.

Our agency co-operates closely with all international airlines, and Austrian Airlines in particular, on special interest groups as well as individual travellers to the Adriatic countries, to give you the best possible deals when you are considering visiting your friends and relatives back in Slovenia.

Rebecca Hammond, our dedicated National Reservations Manager for Beyond Slovenia, is always available to answer your travel queries – simply call her on 1300 55 75 01 or email her on rebecca@beyondslovenia.com

So you can see that you have a full team – Alfred, Lolita, Lesley, Florjan, Rebecca and myself – working hard to promote your beautiful country and make it easy for you to travel home whenever the mood takes you.

We look forward to hearing from you.

Best wishes

Stephanie Savage
Managing Director
stephanie@beyondslovenia.com

The Impulse Travel Group
22 Kenthurst Road, Dural NSW 2158

Beyond Slovenia
In association with
The Impulse Travel Group

BEYOND Slovenia
Call for more information on

1300 55 75 01
or visit, www.beyondslovenia.com

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše **Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility**

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won '**Best Non-Bank Lender**' in 2003, a '**5 Star Rating from Cannex**' in 2005 and were ranked '**Top 3 Mortgage Originators**' nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Fill in **your existing** scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (<i>variable</i>)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only \$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit'

133 455

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ **133 455** www.royalguardian.com.au
Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnica poslov: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
*Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila*
Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS
LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

**GOJAK & MEATS
SMALL GOODS**

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

**Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje**

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL
dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
Tel. (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2006

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Special Fares to Slovenia and also to Europe

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

ČESTITAMO NAŠIM SLAVLJENCEM IN JUBILANTOM!

MAKS IN MARIJA HARTMAN sta letos obhajala biserno poroko - 60 let. Marijin dekleški priimek je Mrgole. Dvakrat ju je oklical p. Kladivj Okorn v taborišču, v nekdanji SS kasarni, potem pa je on odšel v Ameriko. Poročila sta se civilno v Munchnu 23.05.1946. Tretji oklic in cerkvena poroka je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Poročil ju je p. Bazilij. V nedeljo, 16. julija 2006, smo jima med sveto mašo čestitali in se jima zahvalili za vse dobro, ki sta ga naklonila slovenski skupnosti in še posebej slovenskemu misijonu v Kew. Vedno sta bila dva močna in zavedna slovenska stebra (foto - stran 2). Bog naj ju še naprej podpira s svojo milostjo!

JOŽE TURK (foto - stran 43) iz St. Albansa je dopolnil 80 let. Kdo bi mu jih le prisodil, saj je še vedno mladostno iskriv. Doma je iz Hinj v Suhi Krajini (Dolenjska). Njegov brat Ciril je bil dolga leta izseljenski duhovnik v Stuttgartu v Nemčiji. Sedaj živi v pokoju na avstrijskem Koroškem. Jože je bil ustanovni član Slovenskega društva Melbourne na Elthamu in Veselih lovcev v St. Albansu. Skupaj z ženo Štefko se redno udeležujeta slovenskih maš v St. Albansu in drugih prireditvah v klubu. Jože, nazdravje!

Na poti iz Geelonga v St. Albans se vsako drugo nedeljo v mesecu, če je le mogoče, radi ustavimo v Werribee pri **MARIJI (Mimi) VALETIČ** roj. Ladič v Starodu, Podgrad pri Il. Bistrici (foto - stran 24). V juliju smo ji nazdravili za njen 80. rojstni dan, ki ga je obhajala 11. julija 2006.

PETRINA ROZALIJA PAVLIČ roj. Vodopivec (foto - stran 43) je na praznik sv. Petra in Pavla dopolnila 80 let. Rojena je bila v Dornberku, sedaj živi s sinom Viljem v Cranbournu. Čestitke ob godu in rojstnem dnevu!

RADIO SBS – SLOVENSKI PROGRAM

Naslov in pravilna številka telefona

Voditeljica: Karolina Antauer, Level 2, Alfred Deakin Building, Federation Square, Melbourne VIC 3000

V prejšnjih Mislih je bila objavljena napačna telefonska številka in elektronski naslov, za kar se opravičujemo. To sedaj popravljamo.

Telefon: 03 9949 2280; Fax: 03 9949 2385

E-mail: caroline.antauer@sbs.com.au

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Lojze Kozar: naslovnica zgoraj. Mirko Cuderman: naslovnica spodaj, 16, 17. Igor Poch: 15. Kristina Slavec: 2. Marija Anžič: 2, 20, 23, 24, 25, 38, 43, 44. Pater Janez: 2, 21, 22. Pater Ciril: 4, 24, 43. Florijan Auser: 7, 37. Natalie Bracar: 9, 36. Renzo Trinko: 9. Martha Magajna: 11, 12, 13, 14, 15. Anica Markič: 17, 30, 31, 32, 33, 34, 44. Meta Lenarčič: 18. Werner Remšnik: 19. Saša Čeferin: 28. Sandra Krnel: 42. Hvala vsem!

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu: | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364

STANA HERVATIN roj. Špilar je 25. maja 2006 praznovala 80. rojstni dan. Rojena je bila v Kalu pri Pivki. Na fotografiji s svojo družino: zadaj z leve: vnukinja Amanda Hervatin, hčerka Sandra Krnel (upravnica Doma matere Romane), vnukinja Julie Krnel, snaha Maria Hervatin, sin Kevin, vnuk David Krnel in pred njim njegova žena Emily. Spredaj z leve Peter Krnel, Stanin mož Pepi, slavljena Stana in vnukinja Michele Hervatin. Iskrene čestitke!

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI: FOTOGRAFIJA ZGORAJ:

ODRANCI V PREKMURJU: »...kajti trdno upanje je neuničljivo.« S temi besedami je Lojze Kozar končal svojo knjigo Neuničljivo upanje. Odrančani že šestdeset let dokazujejo, da je upanje zares neuničljivo. Njihovo upanje je šlo skozi mnoge preizkušnje in je z gradnjo zvonikov in dokončanjem cerkve Svete Trojice v letu 2005 tudi dozorelo. Vas Odranci se prvič omenja leta 1322. Duhovnija je bila ustanovljena leta 1944, župnija pa leta 1961. Za sedanjo cerkev je bilo izdano gradbeno dovoljenje leta 1964. Še prej pa je moral ing. arh. Janez Valentinčič svoj veličastni načrt okrniti. Med drugim niso smeli zgraditi treh zvonikov. Pri gradnji kupole se je zgodila nesreča, ki je zahtevala osem žrtev. Upanje je bilo večkrat preskušano, a nikoli uničeno. Dozorelo je v čudovito cerkev Sveti Trojici v čast.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Prvo nedeljo v juliju 2006 je pater Darko zopet obiskal rojake v Queenslandu. Po maši v dvorani Slovenskega društva Planinka so imeli telovsko procesijo do kapelice Marije Pomagaj, kjer so imeli evharistični blagoslov na vse štiri strani neba.

Mozaik mojstra Lojzeta Jeriča.

Telovska procesija v Kew.

Petrina Pavlič

Jože Turk

Po mednarodni konferenci na viktorijski univerzi.

Irena Rupnik in Perina Keen

Pevci okteta Zven in njihovi domači v Kew.

Otroci Slomškove šole iz Kew s starši in učiteljicami.

Koroški splavarji na Dravi 3.6.2006

In z njimi avstralski Slovenci!